

Posvätný text tibetského budhizmu:

Šesťdesiat piesní Milarepu,
Piesne 13, 22, 23, 33, 37

Pieseň 13

Rechungpa,
Milarepovho žiaka,
po návrate z Indie
postihla choroba pýchy
a Milarepa sa ho rôznymi
spôsobmi pokúšal vyliečiť.
Keďže jeho žiak chcel jedlo,
išli po almužny
no boli osočovaní
jednou starou ženou,
ktorá vyhlasovala,
že nemá žiadne jedlo.
Nasledujúce ráno
ju našli mŕtvu
a Milarepa povedal:
„Rechungpa,
tak ako táto žena,
každá cítiaca bytosť
je predurčená zomrieť
ale ľudia len zriedkavo
myslia na tento fakt.
Takže stratia
mnoho príležitostí
pre praktikovanie Dharmy.
My obaja by sme si mali
zapamätať tento incident
a naučiť sa z neho
lekciu.“

A potom zaspieval:
Pieseň o pomínutelnosti
a prelude
Keď pomínutelnosť života
hlboko vpadne
do srdca človeka,
jeho myšlienky a skutky
budú prirodzene
v súlade s Dharmou.
Ak človek opätovne
a neprestajne
myslí na smrť,
dokáže ľahko poraziť
démonov lenivosti.
Nikto nevie,

kedy na neho zostúpi smrť,
presne ako na túto ženu
minulú noc!
Rechungpa,
Nebud' hrubý
a počúvaj svojho Gurua!
Hľa,
všetky manifestácie (prejavu)
vo vonkajšom svete
sú prchavé
ako sen minulej noci!
Človek sa cíti načisto stratený
v smútku,
keď myslí
na tento odchádzajúci sen.
Rechungpa,
prebudil si sa už celkom
z tejto veľkej rozpačitosti?
Ach,
čím viac o tom premýšľam,
tým viac túžim
po Budhovi a Dharme.
po rozkoši túžiace
ľudské telo
je nevďačný veriteľ.
Čokoľvek dobrého
pre neho urobíš,
vždy vysadí
semená bolesti.
Toto ľudské telo
je vrece odpadkov a špiny.
Nikdy naň nebud' pyšný,
Rechungpa,
ale počúvaj moju pieseň!
Keď sa obzriem späť
na svoje telo,
vidím ho ako mesto ilúzie.
Hoci ho nejaký čas môžem
udržiavať, je odsúdené
k záhube.
Keď o tom premýšľam,
moje srdce je naplnené
zármuťkom!
Rechungpa,
nezastavil by si Samsáru?
Ach,
čím viac o tom premýšľam,
tým viac premýšľam
o Budhovi a Dharme!
Hriešny človek nemôže

nikdy dospieť ku šťastiu.
Nestále myšlienky
sú príčinou všetkého žiaľu,
zlé povahy sú príčinou
všetkého utrpenia,
nikdy nebud' pažravý,
ach Rechungpa,
ale počúvaj moju pieseň!
Keď sa obzriem späť
ku svojej lipnúcej mysli,
objaví sa ako
vrabec v lese
s krátkym životom –
bez domova,
bez miesta, kde by prespal.
Keď o tom premýšľam,
moje srdce je naplnené
zármuťkom.
Rechungpa,
dovoliš sám sebe hovieť si
v zlej vôli?
Ach,
čím viac o tom premýšľam,
tým viac túžim
po Budhovi a Dharme!
Ľudský život
je taký neistý
ako jediný tenký vlas
z konského chvosta
zachytený na okraji
medze.
Kedykoľvek môže byť
odfúknutý tak,
ako táto stará žena
minulú noc!
Nelipni k tomuto životu,
Rechungpa,
ale počúvaj moju pieseň!
Keď vnútorne pozorujem
svoje nádychy,
vidím, že sú nestále
ako hmla.
V momente môžu zmiznúť
do ničoty.
Keď o tom premýšľam,
moje srdce je naplnené
zármuťkom.
Rechungpa,
nechceš teraz poraziť
tú neistotu?

Ach,
 čím viac o tom premýšľam,
 tým viac túžim
 po Budhovi a Dharme.
 Byť v blízkosti
 hriешných príbuzných
 spôsobuje len nenávisť.
 Prípad tejto starej ženy
 je veľmi dobrou lekciov.
 Rechungpa, zastav
 svoje chtivé myslenie
 a počúvaj moju pieseň!
 Keď sa pozerám na priateľov,
 manželky a manželov,
 javia sa mi ako
 ľudia idúci okolo bazáru.
 Stretnutie s nimi
 je len dočasné
 ale odlúčenie je večné!
 Keď o tom premýšľam,
 moje srdce je naplnené
 zármutkom.
 Rechungpa,
 nechceš odhodiť
 všetky spojenia so svetom?
 Ach,
 čím viac o tom premýšľam,
 tým viac myslím
 na Budhu a Dharmu.
 Bohatý človek sa
 len zriedka teší z bohatstva,
 ktoré nadobudol.
 Je to výsmech
 Karmy a Samsáry,
 peniaze a šperky
 získané lakomstvom
 a drinou sú ako taška
 s jedlom tej starej ženy.
 Nebuď chamtivý,
 Rechungpa,
 ale počúvaj moju pieseň!
 Keď sa pozriem
 na majetok bohatých,
 javí sa mi
 ako med včiel –
 ťažká práca, slúžiaca len
 pre potešenie iných,
 je ovocím ich práce.
 Keď o tom premýšľam,
 moje srdce je naplnené

zármutkom.
 Rechungpa,
 nechceš otvoriť poklad
 vo svojej mysli?
 Ach,
 čím viac o tom premýšľam,
 tým viac túžim
 po Budhovi a jeho učení.
 Pieseň 22
 Milarepa raz zobral
 Rechungpa
 na trh v Nya Non,
 aby podporil jeho ducha
 v odriekaní.
 Zišlo sa tam
 mnoho mäsiarov.
 Mäso bolo naukladané
 ako steny,
 zvieracie hlavy boli
 naukladané na veľké kopy,
 kože boli rozmiestnené
 po zemi
 a krv tiekla
 ako voda v rybníku.
 Okrem toho
 rady dobytku boli
 sústredené k stĺpom
 na zabitie.
 A potom
 so zdruvujúcim súcitom
 Milarepa zaspieval:
 Aké žalostné
 sú cítiace bytosti
 v Samsáre!
 Pozerajúc sa smerom hore
 na Cestu k Vyslobodeniu,
 ako môže človek cítiť
 čokoľvek iné ako smútok
 kvôli týmto hriешným ľuďom.
 Aké bláznivé a smutné to je
 oddávať sa zabíjaniu,
 keď vďaka šťastiu
 a karme
 má človek ľudskú formu.
 Aké smutné to je vykonať
 niečo, čo nakoniec
 ublíži človeku samotnému.
 Aké smutné to je postaviť
 hriешnu stenu z mäsa,
 vytvorenú z mäsa

umierajúcich predchodcov?
 Aké smutné to je vidieť
 jesť mäso a tiecť krv.
 Aké smutné je vedieť,
 že chaos a preludy
 plnia myseľ ľudí.
 Aké smutné to je
 nenájsť nič iné než zlo,
 nelásku,
 v srdciach ľudí.
 Aké smutné to je vidieť
 závoje slepoty všetkých ľudí,
 ktorí zachovávajú
 hriешne skutky.
 Žiadostivosť spôsobuje
 biedu, zatiaľ čo svetské
 skutky prinášajú bolesť.
 S týmto na mysli
 cíti sa človek nešťastný,
 mysliac takto,
 človek hľadá nápravu.
 Keď rozmýšľam o tých,
 ktorí nikdy nedbali
 o svoje budúce životy, ale
 oddávali sa zlým skutkom,
 cítim sa najviac nepokojný
 a smutný a hlboko
 sa o nich strachujem.
 Rechungpa,
 vidiac všetky tieto veci,
 spomínaš si
 na Svätú Dharmu?
 Nestratil si v Samsáre
 celé svoje srdce?
 Prebuď ducha
 sebazaprenia, odriekania,
 choď, Rechungpa,
 meditovať do jaskyne!
 Dbaj na veľkodušnosť
 svojho Gurua a vyhni sa
 všetkým hriешným činom,
 odhodiac všetky
 svetské veci,
 zotrvaj pevne vo svojom
 praktikovaní,
 dodrž svoje dobré sľuby
 a zasväť svoj život meditácii.
 Pieseň 23
 Veľmi krásne dievča
 okolo 15 rokov veku,

ktoré sa volalo
Bardarbom,
povedalo Milarepovi:
„Jedine stretnutím sa s tebou
zhromaždím
veľký diel zásluh“,
a žiadala, aby ju vzal
ako svoju slúžku a žiačku.
Milarepa odpovedal:
„Ak vážne chceš
praktikovať Dharmu,
musíš sa naučiť,
že svetské záležitosti
sú tvoji nepriatelia
a musíš sa ich vzdať.
A zaspieval pieseň
s názvom
Štyri odriekania
Počúvaj, ty šťastné dievča,
ty, ktorá máš
blahobyť a vieru!
Budúce životy trvajú dlhšie
ako tento život –
vieš, ako sa zaopatriť?
Dávajúc
s lakomým srdcom
akoby si krmila
cudzieho strážneho psa,
prináša len viac škody
než úžitku –
neprináša to nič
ako odplatu za to,
iba strašné uhryznutie,
vzdaj sa lakomosti,
teraz keď vieš, že je to zlo.
Počúvaj, ty šťastné dievča!
O tomto živote vieme menej
ako o tom budúcom.
Pripravila si sa
zažala si svoju lampu?
Ak by nemala byť
pripravená, medituj
na „Veľké Svetlo“.
Ak sa rozhodneš pomôcť
nevďačnému nepriateľovi,
nezískaš priateľa
ale škodu.
Daj si pozor na slepé činy:
daj si pozor na toto zlo
a odmietni ho.

Počúvaj, ty šťastné dievča.
Budúce životy sú horšie
než tento život –
Máš sprievodcu alebo
sprievod na svojej ceste?
Ak nemáš
správneho sprievodcu,
spoliehaj sa na svätú Dharmu.
Daj si pozor na príbuzných
a rodinných príslušníkov.
Oni bránia a odporujú
Dharme.
Nikdy nepomôžu
iba škodia.
Vedela si,
že tvoji príbuzní
sú nepriatelia?
Ak by to bola pravda,
mala by si ich opustiť.
Počúvaj, šťastné dievča.
Cesta
v budúcom živote
je nebezpečnejšia než táto –
pripravila si si na ňu
skvelého koňa
s veľkou vytrvalosťou?
Ak nie,
mala by si sa ťažko usilovať
a usilovne pracovať.
Počiatočné vzrušenie
čoskoro opadne.
Dávaj si pozor na nepriateľa,
nečinnosť, ktorá človeka
len zvedie z cesty.
Náhlenie a vzrušenie
nemajú žiaden zmysel,
iba človeku uškodia.
Vieš ešte aj to,
že tvojimi nepriateľmi sú
lenivosť a rozmary?
Ak rozumieš mojim slovám,
oboje by si mala odhodiť.
Pieseň 33
Jetsun (Ctený)
sa chystal odísť z Nya Non
do iných pustovní
ale patrón toho miesta
ho zaprisahal s najväčšou
úprimnosťou, aby ešte ostal.
Jetsun (Ctený) odpovedal:

„Ak nezmriem,
vráť sa späť
do vašej dediny.
Ak sa nejaký čas
nemôžeme vidieť,
pokúste sa spomenúť si
a praktikovať tieto veci.“
A potom zaspieval:
Ach beda, aké úbohé
sú svetské veci!
Ako drahocenný nefrit
opatrujú svoje telá,
hoci tak, ako starobylé
stromy, sú nakoniec
odsúdené k záhube a pádu.
Udržte niekedy na uzde
svoje divé myšlienky
a berte ohľad na Dharmu.
Aj keď získate bohatstvo
tak ťažko, ako včely
zbierajú med,
choroby, ktoré vás môžu
postihnúť,
nemožno nikdy predpovedať.
Udržte niekedy na uzde
svoje divé myšlienky
a berte ohľad na Dharmu.
Človek môže ponúkať
Lámovi náklady hodvábu
po mnoho rokov,
keď ale zostúpi nešťastie,
ako slabnúca dúha,
viera človeka
sa okamžite rozplynie.
Udržte niekedy na uzde
svoje divé myšlienky
a berte ohľad na Dharmu.
Ako pár šeliem,
milenci žijú spoločne,
ale nešťastie
v podobe útoku vlkov
vás môže
kedykoľvek prepadnúť.
Udržte niekedy na uzde
svoje divé myšlienky
a berte ohľad na Dharmu.
Môžete opatrovať svojho
drahocenného syna ako keď
sliepka sedí na vajciach.
No padajúca skala ich môže

kedykoľvek rozdrvíť.
Udržte niekedy na uzde
svoje divé myšlienky
a berte ohľad na Dharmu.
Tvár môže byť taká pekná
ako nejaký kvet,
avšak kedykoľvek môže byť
zmrzačená prudkým
krupobitím. Premýšľajte
niekedy o tom, aký je tento
svet prechodný a márný.
Aj keď k sebe syn s matkou
pocitujú náklonnosť,
. keď príde nezhoda,
háďajú sa ako nepriatelia
Niekedy by ste ku všetkým
cítiacim bytostiam
mali pociťovať súcit.
Opaľovanie sa na
teplom slnečnom svetle
môže byť príjemné
a pohodlné
ale môže prísť
búrka zármutku
a kedykoľvek vás udusiť.
Pamätajte niekedy
na zanedbaných a dávajte
almužny ľuďom v núdzi.
Ó milovaní patróni
a milované patrónky,
pre toho, kto nedokáže
praktikovať Dharmu,
celý jeho život bude
bezvýznamný. Všetky jeho
činy budú previneniami!
Pieseň 37
Nejakí démoni prišli
sužovať Milarepu
ale potom, čo im zaspieval
dve piesne,
obrátili sa na Dharmu.
Povedali:
„Sme najvd'áčnejší
za vašu kázeň obsahujúcu
pravdu o Karme. So všetkou
úprimnosťou, naša
inteligencia je obmedzená
nevedomosť neobmedzená.
Naše mysle sú presýtené
bahnom vzdorovitých

navyknutých myšlienok.
Modlíme sa preto,
daj nám ponaučenie
hlbokého významu,
veľkého úžitku
a jednoduché na pochopenie
a zachovávanie.“
Milarepa teda zaspieval
Pieseň o siedmych pravdách
Akokoľvek krásne
môžu byť slová piesne,
sú len melódiou pre toho,
kto nepochopil
slová Pravdy.
Ak sa podobenstvo nezhoduje
s učením Budhu,
akokoľvek výrečne
môže znieť,
je to len duniaca ozvena.
Ak človek
nepraktikuje Dharmu,
môže vyhlasovať,
že je akokoľvek vzdelaný
v Náuke,
klame len sám seba.
Život v osamelosti
je vlastné väzenie,
ak človek nepraktikuje
ústne odovzdané inštrukcie.
Práca na farme
je len trestaním seba samého,
ak človek zanedbá
učenie Budhu.
Pre tých, ktorí si nestrážia
svoju morálku,
sú modlitby
iba túžobným uvažovaním.
Pre tých,
ktorí nepraktikujú to,
čo kážu,
oratórium je len
falošnou lžou.
Vyhybanie sa previneniam
zmenšuje ich hriechy.
Vykonajte dobré skutky
a získate zásluhy.
Zotrvať v ústraní
a meditujte osamote,
príliš veľa rozprávania
nemá žiaden úžitok,

nasledujte to, čo spievam
a praktikujte Dharmu!